

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

114. Gentiles cupiunt videre Christum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47925)

S. Matthæus

S. Marcus,

S. Lucas.

S. Iohannes.

ERant autem quidam Gentiles ex his
 qui ascenderat ut adorarent in die
 isto. Hi ergo accesserunt ad Philippum
 qui erat à Bethsaida Galilææ, & rogabant
 eum, dicentes, Domine, volumus Iesum
 videre. Venit Philippus, & dicit Andreas
 & Philippus dixerunt Iesu, Iesus autem
 respondit eis, dicens, Venit hora, ut
 clarificetur filius hominis. Amen dico
 vobis, nisi granum frumenti cadens in
 terram, mortuum fuerit: ipsum solum
 manet. si autem mortuum fuerit, multum
 fructum affert. Qui amat animam suam,
 perdet eam: & qui odit animam suam
 in hoc mundo, in vitam æternam custodit
 eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur:
 & ubi sum ego, illi & minister meus erit.
 Si quis mihi ministraverit, honorificabit
 eum Pater meus. Nunc anima mea turbata
 est. Et quid mihi sciam? Pater, salvifica
 me ex hac hora. Sed propterea veni in
 horam hæc. Pater, clarifica nomen tuum.
 Venit ergo vox de cælo, Et clarificavi,
 & iterum clarificabo. Turba ergo, quæ
 stabat & audierat, dicebat tonitruum
 esse factum. Alij dicebant, Angelus
 ei locutus est. Respondit Iesus, & dixit,
 Non propter me hæc venit, sed propter
 vos. Nunc iudicium est mundi: nunc princeps
 huius mundi eicietur foras. Et ego si
 exaltatus fuero à terra, omnia traham
 ad me ipsum. (hoc autem dicebat, signifi-
 cans quæ morte esset moriturus.) Respon-
 dit ei turba, Non audivimus ex lege,
 quia Christus manet in æternum: & quomodo
 tu dicis, Operet exaltari filium hominis?
 Quis est iste?

S. Matheus.	S. Marcus.	S. Lucas.	S. Iohannes.
			filius hominis? Dixit ergo eis Iesus, Ad huc modicum, lumen in vobis est. Am- bulate dum lucē habetis, vt nō vos tene- bræ comprehendant, & qui ambulat in tenebris, nescit quō vadat. Dum lucem habetis, credite in lucē, vt filij lucis sitis. Hæc locutus est Iesus: & abiit, & absco- dit se ab eis. Cū autem tanta signa fe- cisset corā eis, nō credebant in eū: vt fer- mo Isaïæ Prophetæ impleretur, quem dixit, Dñe, quis credidit auditui nostro & brachiū Dñi cui reuelatū est? Propte- reā nō poterāt credere, quia iterū dixit Isaïas, Excæcauit oculos eorū, & indu- ravit cor eorū. vt nō videāt oculis, & nō intelligant corde, & cōuertātur, & sanē eos. Hæc dixit Isaïas, quādo vidit gloriā eius, & locutus est de eo. Verūtamen & ex principibus multi crediderūt in eū: sed ppter Phariseos nō confitebātur, vt ē synagoga non eiicerentur. Dilexerūt enim gloriā hoīm magis, quā gloriā Dei. Iesus autem clamavit, & dixit, Qui credit in me, nō credit in me, sed in eū qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me. Ego lux in mūdū veni: vt oīs qui credit in me, in tenebris nō ma- neat. Et si quis audierit verba mea, & nō custodierit; ego nō iudico eū. non enim veni vt iudicē mūdū, sed vt saluificē mū- dū. Qui spernit me, & nō accipit verba mea: habet qui iudicet eū. sermo quē lo- cutus sum, ille iudicabit eū in nouissi- mo die: Quia ego ex me ipso nō sum lo- cutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam, & quid loquar. Et scio quia mādatum eius vita æterna est. Quæ ergo ego loquor: sicut dixit mihi Pater, sic loquor. * 134.

V 3